



“На Светата Троица ви оставям – сега и навеки”
св. Патриарх Евтимий

ЕВТИМИЕВЕНОРИЙСКИ ЛИСТ

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКОВНА ОБЩИНА “СВ. ПАТРИАРХ ЕВТИМИЙ ТЪРНОВСКИ”

Януари-февруари 2019 г.

ПАРИЖ

**ЧЕСТИТО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО!
БЛАГОСЛОВЕНА И МИРНА НОВА 2019 г.!**



Всяка твар: слънцето, луната, звездите, земята, водата, въздухът, огънят, растенията, птиците, рибите, четвероногите животни, насекомите - служат на Бога с ония способности и свойства, които са им дадени от Бога; виноградната лоза дава плодове, ябълката - също и пр. Колко повече човекът трябва да служи на Бога с ония способности, които са му дадени, като същество разумно, свободно, чувстващо; неговото служение трябва да бъде разумно, сърдечно, доброволно, непринудено, макар не без самопринуждаване. Служението Богу е живот и блаженство за тварите. И неплодната смоковница се посича и се хвърля в огън. Без служение Богу силите и способностите на човека получават превратно, лъжливо, гибелно за него направление (разврат, пиянство, ерес, буйство), а при служението Богу направлението е правилно, съгласно, мирно, радостно, плодотворно, спасително, просветително.

Св. Йоан Кронщадски

НАУКАТА ПРЕД БОЖЕСТВЕНИТЕ ТАЙНИ

Жан Ковалевски (1929-2018)

В науката има толкова много мистерии. Вярващите във всесиλιето на науката ще ви кажат: „Един ден ще разгадаем всичко“. За мене най-пълната загадка си остава самият живот. Може би някой ден ще разберем какво е животът, засега ми стига възхитата пред това, което сте вие, което съм аз – далеч от научните обяснения. Друго, което бих отбелязал като астроном, е фактът, категорично потвърден от науката, че съвкупността от физически условия, проявени като т.нар. основни физични величини (като скоростта на светлината, гравитацията и десетки други) имат такива стойности, че ако бяха дори съвсем мъничко различни, животът не би могъл да се появи. И фактът, че животът съществува благодарение на толкова изяцно премерени условия, за мен е абсолютно чудо. Сътворявайки света, Бог е сътворил и подходящите за него физични закони. От този факт някои се опитват да се измъкнат с невероятен интелектуален пирует: „Е, да, но има милиарди други вселени и ние по случайност сме в тази“. Всичко това е напълно недоказуемо, още по-

недоказуемо от съществуването на Бог. За да отхвърлят напълно предположението за божествен характер на сътворението, тези хора са готови да ни натрапят много по-трудно доказуеми версии, плод на някакви фантазии без мярка (защото по дефиниция не можем да имаме втора вселена, още по-малко милиарди вселени). А в същото време е очевидно, че толкова много хора носят някакво знание, някакво вътрешно усещане за Бог.

UIP Paris

През изминалата година опътува във вечността този забележителен френски астроном с широко международно признание. Специалист по небесна механика и астрометрия, Жан Ковалевски е посветил голяма част от изследователския си труд на усъвършенстването на методите за анализ на движенията на небесните тела. Бил е ръководител на множество научни екипи и институти, член на Френската академия на науките, носител на различни френски и международни отличия. Потомък на руско емигрантско семейство с ярък принос за православно свидетелство във Франция, Жан Ковалевски служи всеотдайно на Православната църква. Бил е дългогодишен настоятел на енорийския си храм в Антиб, Южна Франция.

РАЗМИСЛИ ВЪРХУ ТЕКСТА НА КОНДАКА НА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО **Автор: Ивайло Ганчев (откъс)**

*...а мъдреците със звездата пътешестват -
понеже заради нас се роди Младенец - Предвечният Бог.*

Влѣхвите пътуват със звездата. Ала как могат звездобройците-мъдречи да пътуват със звезда? Нима може звезда да пътува?

От Евангелието знаем, че те са минали през Йерусалим и са търсили там царя-младенец (Мат 2:1). Дали в последния момент някой от тримата не си е позволил да рече: „Аз зная накъде ни води звездата – към Йерусалим, там е домът на царя на Юдеите – там ще е мястото на рождението“. И така, следвайки земната логика, да са изгубили Божията посока. И ето ги в Йерусалим, залутани и питащи. Загубиш ли Бог като пътеводител, започваш да се луташ и никой не ще те упъти.

Мълвата стига до цар Ирод, той е заинтригуван от новината, но изплашен за властта си и свиква цял събор - „всички първосвещеници и книжници“ (Мат. 2:4). И сред тях се намират вещи тълкуватели на пророците, които да посочат Витлеем. Ала ни един от тях не се решава да тръгне с мъдреците и също да се поклони, макар да става дума за обещания Цар Израилев, за Месията. Може би са се бояли от Ирод, познавайки неговата жестокост и властолюбие. Така ще бъде и 30 години по-късно, когато Господ ще се изправи пред едно свещенство, сковано от земните интереси, страха пред земната власт и буквата на свещените текстове.

Излизайки от Йерусалим, мъдреците отново виждат звездата. Сякаш в града тя не е светела. Дали безбройните светлини на големия град не пречат на Господнята светлина? Нима Бог не може да „надсвети“ всички земни светлини? Разбира се, ала такава Божие чудо би изкушило хората да търсят Бога от страх, а не от любов и смирение. Затова Господ дарява Своите чудеса по дивен начин, само доколкото са нужни за нашето спасение, без да се проявява в цялата Си слава.

И така Бог допуска влѣхвите да се загубят в големия град, да объркат небесната светлина със земната, да загубят Божествения ориентир заради земния. Ето как науката, за чиито представители можем да приемем влѣхвите, се отвърща от своята роля на проявител на божествената същност на творението, когато потъне в самонадеяност и спре да следва божествената светлина. Бедата с витлеемските младенци не закъснява. Политиката, когато извлича от науката само потребното за своето самолюбие и власт, не се спира пред жестокостта и изстреблението. А какво ли би било, ако следваше призванието да открие Божествения промисъл, заложен във всяко кътче на Творението?

„Защото заради нас се роди Отроче младо – Предвечен Бог“. Предвечният, Вечносъществуващ, Всемогъщ, Безначален Творец на времето, пространството и материята се явява като беззащитно отроче, повито в пелени и положено в животински ясли. Това предизвикателство за разума и разсъдъка е всъщност нова реалност за човешкото битие, в която вече е невъзможно да разсъждаваме със старите категории. Всемогъщият става беззащитен, Предвечният става временен, Онзи, Който пребъдва в слава, приема да се яви в пещера и бъде положен в ясли. Минават няколко века, преди Рождество Христово да стане самостоятелен празник, преди Църквата да разбере неговия смисъл и химнописците да напишат шедьовър като празничния кондак. Минавайки през гоненията, мъченичеството и ересите, християните осмислят идването на Христос като младенец - най-големия урок по смирение и любов, отворил път към нов живот.

ЩАСТЛИВА РАВНОСМЕТКА ЗА ЕДИН СПОЛУЧЛИВ ПРОЕКТ

Автор - Мариус Устабашиев

В дните около Рождество Христово нашата църковна община съвместно с Българския културен институт в Париж представи за осма поредна година прекрасна изложба от икони и дърворезби под надслов „Радост и светлина“. Публиката оцени високо зрелостта, таланта и духовността на петнайсетте млади творци, почти всички възпитаници на катедра “Църковни изкуства” при ВТУ „Св. Кирил и Методий“. Изложбата получи покана от Брюксел, където също ще радва почитателите на православната иконопис. Събитието беше отразено и в репортаж на православния френски сайт *Orthodoxie.com*.

За осем поредни години тези иконографски изложби се превърнаха в традиция, очаквана и обичана от публиката в Париж. Два пъти експозициите бяха представяни в 30- минутни предавания на телевизионния канал FRANCE 2, както и по католическата телевизионна програма КТО. Посетиха ги и официални гости, и приятелите ни от всички братски християнски общности в Париж. Благодарение на тях се докоснахме до творчеството на големи съвременни иконографи като световно известния теоретик и майстор на съвременната икона проф. Георгиос Кордис, бележитите иконописци и преподаватели от Петербург проф. Евгения Давиденко, доц. Ярослава Алексеева и доц. Филип Давидов, талантливите майстори от Румъния д-р Михай Коман и Габриел Китук, проф. Тодор Митрович и Биляна Йованович от Сърбия, Славица Михайлова от Македония, както и българските зографи Лора Малева и Ангел Радусев и много други. С редовните участници, нашите приятели от катедра “Църковни изкуства” във Велико Търново, миналата година отбелязахме 25-ия юбилей от създаването на катедрата в присъствието на цялото ѝ ръководство: ръководителя ѝ доц. Миглена Прашкова, декана на Богословския факултет Евгений Николов, доц. Симеон Захариев и Марио Конов.

Благодарни сме за безрезервната подкрепа на посланиците ни във Франция г-н Ангел Чолаков и г-н Марин Райков, както и на Западно- и Средноевропейски митрополит Антоний; на госпожа Диана Игнатова, директор на културния ни институт; на д-р Ваня Сапунджиева, организатор и куратор на почти всичките изложби; на председателя на общината ни архимандрит Емилиян Боцановски; на младия на свещеник отец Иван Карагеоргиев и презвитера Елена Карагеоргиева, иконограф, с които осъществихме първите изложбени участия в галерията към църквата „Сен Пиер дьо Монмартр“ и в имението на художника импресионист Гюстав Кайбот в Йер. Благодарим за професионализма, съпричастността и приятелството, които направиха възможен този проект. И разбира се – на нашата църковна община, която в забележително единство се потруди, за да представим пред френската публика достойнствата на съвременната православна иконопис като отворен прозорец към Божието Царство.

ГОДИШНО ЕНОРИЙСКО СЪБРАНИЕ

Годишното събрание на общината ни ще се състои на **24 февруари 2019 г., неделя**, след светата Литургия. На него ще направим преглед на дейността и финансовото състояние на общината, ще обсъдим бюджета и проектите за следващата година, както и въпроси и предложения. Присъствието на активните членове е желателно, за да спазим коректно задълженията си пред френските власти като култова асоциация.

ПРОГРАМА НА ПРЕДСТОЯЩИТЕ БОГОСЛУЖЕНИЯ

Храмът е отворен от 9:00 ч. всеки неделен ден и в посочените празнични дни. Утринното богослужение започва от 9:30/10:00 ч. , а св. Литургия - от 10:30 ч. Възможност за изповед: до началото на литургията.

ЯНУАРИ

- 06.01. – Неделя – Богоявление. Василиева св. Литургия. ВЕЛИК ВОДОСВЕТ. В тази ден ще отпразнуваме паметта на св. Йоан Кръстител (07.01).
- 13.01. – Неделя след Богоявление. След богослужението - Катехизис за възрастни.
- 20.01. – Неделя 12 след Нед. подир Въздвижение. Св. Патриарх Евтимий Търновски. Храмов Празник. След богослужението - празнична трапеза. Неделно училище.
- 27.01. – Неделя 14 след Нед. подир Въздвижение – на Йерихонския слепец.

ФЕВРУАРИ

- 02.02. – Събота – Сретение Господне.
- 03.02. – Неделя 15 след Неделя подир Въздвижение – на Закхей. Катехизис за възрастни.
- 10.02. – Неделя 17 след Петдесетница– на Хананейката.
- 17.02. – Неделя 16 след Неделя подир Въздвижение – на Митаря и Фарисея. Неделно училище.
- 24.02. – Неделя 17 след Неделя подир Въздвижение – на Блудния син. След службата – **годишно енорийско събрание.**

Адрес: 1, rue de la Croix Moreau, 18ème Paris M°12 (Porte de la Chapelle) Контакти:
 Архим. Емилиян Боцановски: тел. – 06 68 83 44 40; Свещ. Иван Карагеоргиев: тел.- 06 51 15 49 70, karageorgievich@gmail.com; Мариус Устабашиев (председател): тел – 06 30 56 58 67, ustabashiev@hotmail.fr; Юлия Талева (редактор): julia.taleva@gmail.com
 Интернет страница: <http://www.paroissebg.fr>; Фейсбук: Paroisse Orthodoxe Bulgare